

ת"פ 36456/12/13 - מדינת ישראל נגד בשיר בן סוהייל בשיר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36456-12-13 מדינת ישראל נ' בשיר

בפני כב' השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם בשיר בן סוהייל בשיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבי אור זך

ב"כ הנאשם: עו"ד אבו חרפה סלים

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. בישיבת יום 4/9/14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו בכתב האישום והודה בעבירות שיוחסו לו.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום מתאר את העובדות ואת האירועים כדלקמן:

א. בתאריך 21.2.13 בשעות הבוקר, או סמוך לכך, נטל הנאשם קטנוע ימאהה שחור מ.ר. 4567170 (להלן: "**הקטנוע**") השייך לקרוב משפחתו מרואן עפיפי, אשר חנה ליד ביתו בכפר מזרעה. זאת, ללא רשותו ולאחר שנטל מביתו את המפתח לקטנוע והניע באמצעותו את הקטנוע.

ב. הנאשם אסף את מחמוד זינה (להלן: "**מחמודי**"), מביתו והשניים רכבו על הקטנוע כאשר הנאשם נוהג בו ומחמוד רכוב מאחוריו.

ג. בשעות הבוקר עסקו שני שוטרי יס"מ חוף, שלומי מרום (להלן: "**מרום**") ואבישי אברהם עמוד 1

(להלן: "אבישי") (שניהם ביחד ייקראו, להלן: "השוטרים"), באכיפת חוקי התנועה באזור כפר יאסיף, כשהם רוכבים על אופנועים (להלן: "האופנועים").

ד. בשעה 10:40 לערך, בהיותם סמוך לסופר פארם בכביש 70 באזור כפר יאסיף, הבחינו מרם ואבישי בנאשם ובמחמוד רוכבים על הקטנוע בכביש 70, כשהם חולפים על פניהם מצפון לדרום.

ה. השוטרים הדליקו אורות מהבהבים כחולים באופנועים, הפעילו סירנות ורכבו אחרי הקטנוע. אבישי החל בנסיעה על האופנוע, עקף את הקטנוע וסימן לנאשם לעצור בצד הדרך, כשהוא צועק לעברו "משטרה". הנאשם, שהבחין כי מדובר במשטרה וכי הוא מתבקש לעצור, הגביר את מהירות נסיעתו מתוך כוונה להימלט מאבישי. אבישי סימן לו פעם נוספת לעצור אך הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו ונהג לכוון צומת כפר יאסיף כשהוא עוקף רכבים תוך שהוא חוצה פס הפרדה לבן רצוף, מסכן את כלי הרכב, שנסעו מולו מדרום לצפון, וגורם להם להאט ולסטות מנתיב נסיעתם, לשוליים, כדי לא להתנגש בו, וכן עקף כלי רכב בשולי הדרך, תוך שהשוטרים בעקבותיו ומסמנים לו לעצור.

ו. בהגיעו לצומת ירכא וכביש 70, כשהשוטרים בעקבותיו, חצה הנאשם את הצומת כשהאור ברמזור אדום וגרם לכלי רכב שיצאו מכפר ירכא לבלום במרכז הצומת כדי למנוע התנגשות. בשלב זה עקף אבישי את הקטנוע וסימן לנאשם לעצור, אך הנאשם שהבחין בכך, הגביר את מהירות נסיעתו והמשיך בנהיגה לכיוון צומת טל אל, כשבכביש נוסעים כלי רכב רבים. הנאשם נהג תוך עקיפת כלי רכב ופס הפרדה לבן רצוף, כשהוא נוסע נגד כיוון התנועה וגורם לכלי רכב שנסעו בנתיב נסיעתם לסטות מהכביש.

ז. הנאשם חלף על פני צומת טל אל והמשיך בנסיעה דרומה. בהגיעו לצומת ג'דידה עמדו כלי רכב בצומת בעת שהרמזור היה אדום. אבישי ניסה לחסום את הנאשם, אבל האחרון נטה לכיוון אבישי תוך שהוא מאיץ, ואילץ את אבישי לפנות את הדרך. הנאשם פנה ימינה אל תוך כפר ג'דידה (להלן: "הכפר"), בעת שהאור ברמזור, בכיוון נסיעתו, היה אדום. הנאשם נסע בסמטאות הכפר בנהיגה פראית כדי להימלט מהשוטרים שרכבו אחריו באופנועיהם, כשסירנות ואורות מהבהבים פועלים, כשהוא מסכן את הולכי הרגל שהלכו במקום וגורם להם לקפוץ לצדי הדרך כדי לא להיפגע. כל זאת עשה הנאשם כאשר מידי פעם אבישי התקרב אל הקטנוע וצעק לעברו עצור, אך הוא המשיך בנסיעה כשהוא מסיט את הקטנוע לכיוונו של אבישי ומנסה לפגוע בו.

ח. הנאשם המשיך בנהיגה בקטנוע לתוך סמטאות כפר מכר כשאבישי בעקבותיו. בהגיעו לצומת בסמוך לסופרמרקט הגמדים חסמה משאית את דרכו של הקטנוע, והנאשם ומחמוד קפצו מן האופנוע. אבישי תפס את הנאשם שהחל להשתולל, להפעיל כוח, ולנסות להשתחרר מאחיזתו

של אבישי ולהימלט מן המקום.

2. על פי הודאתו, כאמור לעיל, הורשע הנאשם בביצוע העבירות כדלקמן:

- א. **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה** - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- ב. **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- ג. **שימוש ברכב ללא רשות הבעלים** - עבירה לפי סעיף 413ג לחוק העונשין.
- ד. **אי ציות לרמזור אדום** - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").
- ה. **עקיפה בקו הפרדה רצוף** - עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.
- ו. **נהיגה במהירות בלתי סבירה** - עבירה לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה.
- ז. **נהיגה ללא ביטוח** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש].

3. בישיבת יום 22/1/15 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

בהחלטתי מיום 20/1/15 ואחר ששקלתי בכובד ראש את טיעוני הצדדים, הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות למען תינתן חוות דעת הממונה בעניינו של הנאשם, בטרם ייגזר דינו.

חוות דעת הממונה הוגשה לתיק ביום 2/2/15 (להלן: "חוות דעת הממונה") ולפיה מתאים הנאשם לריצוי עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, רווק, בן 25 ולו אחות בגיל 23, רווקה, סטודנטית. אמו של הנאשם עובדת במפעל לייצור גבינות ואביו עובד במסעדה משפחתית. מגיל צעיר עובד הנאשם עם אביו במסעדה ומשמש יד ימינו של האב.

עד לביצוע העבירות דן תפקד הנאשם באופן תקין ונורמטיבי. אין לו הרשעות קודמות, הוא סיים 12 שנות לימוד ובהמשך עבר קורסים שונים, שמר על רצף תעסוקתי ועוזר בפרנסת המשפחה. משפחתו של הנאשם, כך נכתב בתסקיר, מהווה עבורו רשת ביטחון והוא זוכה לתמיכה וליחס חיובי מבני המשפחה.

שירות המבחן התרשם, כי הגם שלרוב מתנהל הנאשם ממקום אחראי ובוגר, נראה כי בסיטואציות מסוימות, בשל גילו הצעיר וחוסר בשלותו, מושפע הנאשם מנורמות שמקובלות בסביבתו החברתית. ההליך המשפטי, כך צוין, נחוה על ידי הנאשם כמעורר חרדה.

שירות המבחן הביא בחשבון, מחד גיסה, את תפקודו החיובי, בדרך כלל, של הנאשם, את לקיחת האחריות מצידו ואת החרטה האמיתית שהביע ומאידך גיסה, את חומרת העבירות שביצע הנאשם ואת הסיכון הגלום בהן.

לאור התרשמות קצינת המבחן, כי הנאשם מסוגל להתנהג באופן חיובי, בכוחות עצמו, ולא זקוק לעזרה טיפולית - המליצה להטיל על הנאשם עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות, בנוסף לעונשים נלווים.

ראיות המאשימה לעונש:

5. בא כוח המאשימה הגיש את פלט הרשעות התעבורה של הנאשם (סומן **ע/1**) ממנו עולה כי לנאשם הרשעות תעבורה קודמות בגין עבירות שביצע בין השנים 2008-2014: נהיגה במהירות מופרזת; הגה בלתי תקין; אי ציות לתמרור עצור; חגורות בטיחות ועבירות טכניות.

כן הוגשו מטעם המאשימה טיעונים כתובים (סומנו **ע/2**) ואסופת פסיקה (סומנה **ע/3**).

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש:

6. בעמדו על חומרת העבירות שביצע הנאשם, הפנה בא כוח המאשימה לשורה של פסקי דין בהם נקבע שיש למגר, באמצעות ענישה הולמת, את תופעת ההימלטות בנסיעה פרועה, המסכנת עוברי אורח תמימים ושוטרים האוכפים את החוק.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הודה הנאשם הם ערכים מרכזיים ביותר של שמירה על שלטון החוק ושמירה על ביטחונם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך. נוכח הפרת הנאשם ברגל גסה ערכים אלה, בשים לב לכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולאור מדיניות הענישה הנהוגה, עתרה המאשימה למתחם ענישה הולם שבין 4-6 שנות מאסר.

באשר לגזירת הדין - בשים לב להעדר עבר פלילי של הנאשם, לא עתרה המאשימה להעמדת העונש על הרף העליון של המתחם, אך ביקשה להתחשב בצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג זה, שביצע הנאשם (סעיף 140 לתיקון 113) וכן בצורך בהרתעה אישית של הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת (סעיף 140 לתיקון 113). לתימוכין בעמדתה ולשם ביסוס טענותיה, הפנתה המאשימה לפסיקה ענפה, מחמירה.

לדידה של המאשימה, אין לקבל את המלצת שירות המבחן, שרואה לעיניו בעיקר את עניינו של הנאשם וחרף זאת גם שירות המבחן סבר שיש להטיל על הנאשם עונש מוחשי. לטענת המאשימה, עונש מוחשי זה צריך שיהא מאסר של ממש, מאחורי סורג ובריח.

בנוסף, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, פסילה ממושכת מלנהוג, פסילה על תנאי וקנס.

טיעוני הסנגור לעונש:

7. סנגורו של הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם בעבירות שיוחסו לו ואת קבלת האחריות מצדו, מהם ניתן להסיק שהנאשם הבין את חומרת העבירות שביצע. הנאשם גדל במשפחה טובה, אין לו עבר פלילי, הוא עובד ברציפות ובמסירות ועוזר לאביו ולכל המשפחה בעסק המשפחתי. גם תסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו הוא חיובי מאוד.

הסנגור עמד על פרטי התרחשות האירוע המתואר בכתב האישום וטען, בין היתר, כי לשיטתו הוא, גם אם הייתה לנאשם אפשרות לעצור את הקטנוע בשולי הדרך, הרי שעצירה שכזו היא שהייתה מסכנת את חייו שלו ואת חיי השוטרים. כן טען, שדווקא ביצוע המרדף על ידי השוטרים אחר הנאשם הוא זה שסיכן חיי אדם בנתיב תחבורה. לטיעוניו אלה של הסנגור אתיחס בהמשך גזר הדין.

הסנגור ביקש שתינתן לנאשם, שעומד להתחתן, הזדמנות לחיות חיים נורמטיביים ועתר שלא יגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל אלא, מאסר על תנאי מרתיע, בלבד.

לתמיכה בענישה לה הוא עותר הפנה הסנגור למספר פסקי דין וביניהם ע"פ 5402/12 פלוני נ' מ"י (מיום 18/2/13), שם ניתנה הבכורה לשיקולי האחידות בענישה ולשיקולי השיקום ולע"פ 6902/12 פלוני נ' מ"י

(מיום 18.3.13) שם נקבע, שבנסיבותיו של אותו מקרה יש מקום ליתן גם לעובדת היות הנאשם קטין והודגשה חשיבותם של שיקולי השיקום נוכח זאת.

דבר הנאשם:

8. הנאשם אמר שהוא מצטער על המעשים שביצע, שטעה, שהוא מבקש סליחה ושלא יעשה עוד שטויות כאלה, כלשונו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם -

9. הנאשם שבפניי הורשע בביצוע מספר עבירות, המהוות אירוע אחד, כפי שעולה מהתיאור העובדתי המפורט בכתב האישום. על כן אקבע מתחם ענישה הולם לאירוע כולו.

מדובר במצבור של עבירות, אשר חלקן חמור עד מאוד. משנה חומרה יש לראות בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה שעל חומרתה ניתן ללמוד מהעונש שקבע המחוקק לצדה - 20 שנות מאסר.

הערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה, בהתייחס לכל העבירות, הם בראש ובראשונה, הערך הנעלה של חיי אדם ושלמות גופו וכן ערכי שלום הציבור ובטחונו.

הנאשם שלפניי הרהיב עוז, בנוהגו כפי שנהג, לסכן, סיכון משמעותי, את חייהם של העוברים והשבים של השוטרים, הממלאים תפקידם בהגנת שלום הציבור. הנאשם התנהג כאדם שאין לו מורא מן החוק ואין בליבו חשש שמא יפגע בחיי הזולת ושמא יגרמו נזקי גוף חמורים ואף למעלה מכך, בשל מעשיו.

10. אין צורך להכביר מילים באשר למסוכנות הרבה שיש במעשי הנאשם ובאשר לזלזול בחיי אדם שהפגין במעשיו.

בשום פנים ואופן לא ניתן לקבל את טענת הסנגור, אשר הטיל אשמה על השוטרים, שמילאו תפקידם כדין, במטרה להפסיק את התנהגותו המסוכנת של הנאשם. בשום פנים ואופן לא ניתן לקבל את טענתו, לפיה לו היה הנאשם עוצר בשולי הדרך, היה מסכן בכך את חייו שלו ואת חיי השוטרים. לא רק שאין מדובר בעובדה מוסכמת, אין לעובדה זו כל בסיס, ואף לא אחיזה, בעובדות כתב האישום. במקום להגביר את מהירות נסיעתו, כאשר השוטרים הורו לו לעצור (כאמור בעובדה מס' 5 שבכתב האישום), היה על הנאשם לציית להוראות השוטרים,

כפי שצריך לעשות כל אזרח ולא להגביר, עוד ועוד, את מהירות נסיעתו, על מנת להימלט מהשוטרים, תוך סיכון ממשי לעוברי דרך.

אני דוחה טענות אלה של הסנגור מכל וכל. לא יכולה להיות מחלוקת שהיה על הנאשם לעצור בשולי הכביש בעת שהתבקש על ידי השוטרים לעשות כן ואך ברור שהנאשם יצר סיכון משמעותי - לו עצמו, לשוטרים ולכל מי שהיה בסביבת נתיב התחבורה בו נסע, בפרט כאשר הגביר את מהירות נסיעתו מתוך כוונה להימלט, לא ציית לרמזור אדום ועקף בקו הפרדה רצוף.

מדובר במקרה חמור מאוד שרק בנס לא הסתיים בתוצאה קשה יותר ובנפגעים בנפש.

11. אכן, צודקת המאשימה, בטענה כי מפסיקת בתי המשפט העליון, מזה שנים רבות, עולה הצורך ועולה מדיניות של החמרה בענישתם של נאשמים המבצעים עבירות כגון אלה שביצע הנאשם. ביחס לעבירה החמורה בה הורשע הנאשם - סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נקבעה רמת ענישה של 4 שנות מאסר בפועל כבר מאז שנת 2004, כפי שבאה לידי ביטוי בפסק הדין שניתן בע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' סלמאן אבולקיעאן** (מיום 11/11/2010), שם נקבע:

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריונות ופריקת עול מסוג זה, ומקל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה, והמתרחשת כמעשה של יום יום באזור הנגב. את התופעה החמורה הזו יש למגר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מורא. תרומתם של בתי המשפט למאמץ שנועד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת הענישה הנקוטה ...".

על מגמת החמרה זו, חזר בית המשפט, לא אחת, לרבות בע"פ 2688/13 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (מיום 29/9/2013); ע"פ 5619/13 **מסרואה נ' מדינת ישראל** (מיום 18/5/2014); ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נ' חסונה** (מיום 2/7/2014).

אדגיש, כי העבירה המרכזית אותה ביצע הנאשם שבפניי היא סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אך אין להקל ראש בעבירות הנוספות בהן הורשע: אי ציות לרמזור אדום; עקיפה בקו הפרדה רצוף; הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו; נהיגה ללא ביטוח ונהיגה במהירות בלתי סבירה. עבירות אלה מסכנות, גם הן, את שלום הציבור ועלולות לגרום לנזקים לא מבוטלים והרי אסון.

מהפסיקה אליה הפנו באי כוחם של הצדדים ניתן ללמוד הן על מדיניות הענישה הנוהגת והן על מתחמי ענישה שנקבעו במקרים שנדונו בהם. עם זאת, אך ברור, שיש לשים לב, בין היתר, לכך שבחלק מפסקי הדין, הורשעו הנאשמים בעבירות שונות ו/או נוספות ולהבדלים בנסיבות ביצוע העבירות וכן יש להביא בחשבון, שבחלק מפסקי הדין נדונו נאשמים קטינים ו/או בעלי עבר מכביד.

12. בעניינו, נראה שהנאשם לא תכן את ביצוע העבירות, אלא ביצען מתוך בהלה, שמא ייתפס כשהוא נוהג ברכב שנטל ללא רשות, על כל המשתמע מכך.

מנגד יש להביא בחשבון, שהנאשם יכול היה להפסיק את ביצוע העבירות בכל עת, לו היה עוצר בצד הדרך (וכאמור - אני דוחה לחלוטין את טענות הסנגור בעניין זה). עם זאת, מקבלת אני את הערכת שירות המבחן, לפיה בשל הבהלה שאחזה בו, לא הפעיל הנאשם שיקול דעת רציונאלי ונכון ונהג בפזיזות ובקלות ראש.

כפי שעולה מהאמור לעיל, הנזק שהיה עלול להיגרם הוא נזק חמור ביותר, עד כדי פגיעה בחיי אדם ומעובדות כתב האישום עולה שרק בנס לא אירע כדבר הזה.

הנאשם ביצע את העבירה מסיבות אישיות, אנוכיות. הוא לא רצה להיתפס כשהוא נוהג ברכב ללא רשות וליתן את הדין על כך.

13. בהביאי בחשבון את הפרמטרים עליהם הצבעתי לעיל ואת כלל נסיבותיו של האירוע המתמשך, כמפורט בעובדות כתב האישום, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה ההולם, במקרה זה, לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 30 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר.

גזירת הדין

14. הענישה, לעולם אינדיבידואלית היא ועל בית המשפט להביא בחשבון גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בתוך כך, יובאו בחשבון גילו ועברו של הנאשם וכן נטילת האחריות על ידו; מידת החרטה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו וכן עברו הפלילי של הנאשם, או העדרו.

הנאשם שבפניי, יליד 1989. כיום בן 25, היה עצור בגין תיק זה מיום 21/2/13 עד ליום 24/2/13. אין לו כל עבר פלילי, מכל סוג שהוא וכאמור - הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי.

משקל של ממש אתן להודיית הנאשם ולחרטה שהביע. הודאתו של הנאשם מנעה צורך להעיד עדים וחסכה בזמן שיפוטי. התרשמתי כי מדובר במעידה חד פעמית וכי חרטתו כנה היא. אין לי ספק, שהנאשם מעונין, באמת ובתמים, לשקם את דרכיו ולנהל חיים נורמטיביים. גם כאן, מקבלת אני את הערכת שירות המבחן, בדבר השפעת ההליך המשפטי על הנאשם, בדבר הבנתו את חומרת מעשיו ובדבר הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו.

עוד אביא בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, שהתרשם מכנותו של הנאשם ומחרטתו. שירות המבחן

אמנם המליץ שלא להטיל על הנאשם צו מבחן, אולם זאת - מאחר שלהתרשמותו הנאשם מסוגל להתנהל באופן חיובי, בכוחות עצמו, והוא איננו זקוק לעזרה טיפולית של השירות.

על פי חוות דעת הממונה, הנאשם הביע נכונות לשאת מאסר בעבודות שירות, נבדק ונמצא כשיר לביצוע עבודות שירות (ללא עבודה בגובה).

סטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום

15. תיקון 113 עיגן את שיקול השיקום כאחד משיקולי הענישה וקבע, כי ביהמ"ש רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם אם הוא שוכנע שהנאשם השתקם, או שקיים סיכוי של ממש לכך שישתקם.

וכך נקבע בסעיף 40ד לחוק העונשין:

"(א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

ראו, בעניין זה, לע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (מיום 10/9/96), שם נאמרו הדברים הבאים:

"... הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתיים - הגמול וההרתעה; עם זאת, בכל מקרה, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומדתיית שתייחס את המשקל היחסי הראוי למגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד". (שם, בפסקה 9).

16. עוד נקבע, כי במסגרת בחינת שיקולי השיקום, יש ליתן משקל לגילו הצעיר של נאשם ולכך שהוא מצוי בתהליך של עיצוב חייו הבוגרים.

כזה הוא, לטעמי, הנאשם שלפניי. כאמור - מדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי ולו משפחה תומכת. כאמור בתסקיר, סיים הנאשם 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, לימודים בקורס הכשרה למפעיל CNC (2007) וכיום לומד בקורס "ניהול מחסן ממוחשב" במכללה, בחיפה. החל מתאריך 1/11/14 עובד הנאשם בחברה העוסקת במסחר ובתיקון מכונות.

אשוב ואומר - חמורות הן עד מאוד העבירות שביצע הנאשם ואין בעונש שאשית עליו כדי להפחית מחומרה זו ואולם, כפי שאמרתי לעיל, רואה אני את התנהגותו של הנאשם כמעידה חד פעמית ואמונים עליו דברי הנאשם לקצינת המבחן לפיהם מתוך שנבהל, הוא פעל בפזיזות, ללא שהפעיל שיקול דעת. התרשמתי, שהנאשם למד את הלקח מההלך המשפטי עד כה ואני מקווה שהוא ינצל את ההזדמנות החריגה, שניתן לו במסגרת גזר דין זה ולא ישוב ויבצע עבירות, מכל סוג שהוא, גם ברגעי לחץ ובהלה.

17. בהתחשב בכל האמור לעיל ומאחר שסבורה אני כי, במקרה מיוחד זה, הנזק שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה משליחתו למאסר, מאחורי סורג ובריח, יהיה בלתי מידתי. יתירה מזו - סבורה אני, כי במקרה זה, לא רק האינטרס הפרטי של הנאשם, אלא גם האינטרס הציבורי, מחייבים נקיטת דרך שיקומית, תוך הימנעות מהשתת מאסר בפועל, בין כתלי כלא.

לפיכך, מוצאת אני לחרוג ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום ואשית על הנאשם מאסר, שירוצה בעבודות שירות.

ערה אני לכך שהעונש שאגזור על הנאשם, כפי שיפורט להלן, נופל משמעותית מרף הענישה התחתון של המתחם שקבעתי ואולם סבורה אני כי עונש זה משקף את נסיבותיו הספציפיות והייחודיות של הנאשם שלפניי, את הודאתו, את נטילת האחריות על ידו, את חרטתו הכנה, את העדר עברו הפלילי, את מסגרת חייו הנורמטיביים ובעיקר - את התרשמותי, כמפורט לעיל.

18. לאור כל האמור, הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות על פי המלצת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם מוזהר, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מהכללים, יהיה בה כדי להביא להפסקת עבודות השירות ולריצוי יתרת העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. הנאשם יתייצב אצל הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, רח' הציונות 14, טבריה, ביום 31/5/15, בשעה 08:00.

עבודות השירות שיבצע הנאשם תהיינה ללא עבודה בגובה, כפי האמור בחוות דעת הממונה.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור, בתוך 3 שנים מהיום, עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, או שימוש ברכב ללא רשות הבעלים - עבירה לפי סעיף

413ג לחוק העונשין.

ד. פסילה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 36 חודשים מהיום.

ה. 12 חודשי פסילה על תנאי, שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום בו תסתיים תקופת הפסילה שהושתה עליו בס"ק ד' לעיל, עבירה של **אי ציות לרמזור אדום** - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, או **עקיפה בקו הפרדה רצוף** - עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

ו. קנס בסך 10,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, בסך 2,000 ₪ כ"א, החל מיום 10.3.15 ובכל 10 לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד במלואו ובמועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ומעונש המאסר, שנקבע תמורת הקנס, יופחת החלק היחסי, בהתאם לסכום הקנס שכן שולם (ככל ששולם).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ה, 19 פברואר 2015, בנוכחות הצדדים.